

МИЛИЦА ШПАДИЈЕР

ВЕЧНИ ЖИВОТ

ЖЕТЕОЦИ

Данас ћемо их побити
Данас кад крену у жетву
Неће нас видети од сунца
Неће нас чути од траве
Сакриће нас ветар
Као да нисмо људи

Све смо их побили
Данас кад су кренули у жетву
Обасјало нас је сунце
Видели су нас преко траве
Чули кроз ветар
Јер смо били људи

Вратили смо се кућама
Женама и деци
Кроз траву
По сунцу
По ветру
Само људи
Више нисмо били

БОГОРОДИЦА ЉЕВИШКА

Јужни аспекти су се згуснули
Сада је јасно одакле долази топлота
Са камиона ме гледа војник
Од бата до топота
Остаде само кришка
Чека
Богородица Љевишка

На маскирној циради спава пас
Ја чујем у себи Иривади Иривади
Ко нас завади
Убили су човека преда мном
И рекли правда књишка
Ћути
Богородица Љевишка

И тако је мала међу њима
Зеница гнездо
Михаило Муња
Нигде грешке ни вишка
Заувек за нас
Моли
Богородица Љевишка

ЗА НЕКОГА

Момирка сама чува Цркву Светог Луке код Пећи
Кад је дошла у цркви је расло дрво
Из гробова су вириле кости
Сад су сви сређени
И чека се столарија за цркву

То су врата избушена од метака
То је трпеза коју су поломили
Али сређујем
Каже

За кога Момирка сређује цркву
Ту нико не долази
Помислим
За некога
Ко ће доћи
Одговара

ЧЕКАЈУЋИ ВОЈСКУ

На Косову сам била
Једном у пролеће
Једном у зиму
И сад
У касно лето

Тада цветају транспортери с пушкомитраљезима
Редовне контроле
Под пуном ратном опремом

Поново зру и спремају се за жетву
Стара убиства и копања гробова
Треба преорати мучења
Из минираних цркава
Сачувати семе

Време је да се још једном
Убере страх
И изнесе на трпезу
Појешћемо га
Јер иде јесен
И морамо све из почетка

ВЕЧНИ ЖИВОТ

Ипак је Видовдан
На почетак лета пао
Под оклопом је
Било вруће
И погледати у сунце тешко
Барем колико
Оно што је било после:

У лепи летњи дан
Отићи у светли сан
И у живот вечни
На Видовдан